

**К.т.н., с. н. с. Сальніков М.М., студент Сірик С.В.,
студент Терещенко І.О.**

**Національний технічний університету України
«Київський політехнічний інститут»**

ЧИСЕЛЬНЕ ІНТЕГРУВАННЯ РІВНЯНЬ МАГНІТНОЇ ГІДРОДИНАМІКИ

Вступ

Практично повсякденно ми стикаємося з речовинами, що знаходяться в трьох станах – рідкому, твердому і газоподібному. Існує четвертий стан речовини – *плазма*. Під плазмою слід розуміти квазінейтральний іонізований газ (з різним ступенем іонізації). Інтерес фізиків і астрономів до плазми зумовлений тим, що переважна частина Всесвіту (особливо - зірки) є плазмою. Серед зірок особливу роль відіграє Сонце. Сонце є масивною плазмовою кулею, що складається переважно з водню і гелію, які через високу температуру знаходяться в основному в іонізованому стані. З цього видно, що дослідження різних ефектів у плазмі відіграє велику роль у фізиці Сонця.

Математично рух плазми та поширення коливань описується системою рівнянь магнітної гідродинаміки (надалі скорочено системою *МГД-рівнянь*). Система МГД-рівнянь є комбінацією системи рівнянь гідродинаміки та рівнянь Максвела і є нелінійною системою диференціальних рівнянь в частинних похідних. Дослідження та знаходження розв'язків системи *МГД-рівнянь* у двовимірному і тривимірному випадках є надзвичайно складним завданням, як в теоретичному, так і в чисельному плані. Аналітично дані рівняння навіть в досить простих випадках розв'язати дуже важко, чи й зовсім неможливо.

Хоча МГД-рівняння відомі досить давно, підходи до їх чисельного інтегрування почали активно розроблятися лише нещодавно (з середини 90-х років), і це в основному зумовлено бурхливим розвитком обчислювальної техніки. Так, в [1] запропоновано декілька методів інтегрування, що базуються на консервативних різницевих схемах та на методі скінченних об'ємів. Різницеві методи на основі модифікацій схем Годунова, Лакса-Вендрофа, Лакса-Фрідрікса та Русанова, а також методи розщеплення розглядаються в [2, 3, 4]. Досить ефективною модифікацією класичної схеми Годунова [4] є схема Ру [5].

Дане дослідження присвячене розробці чисельних методів інтегрування двовимірних МГД-рівнянь та практичному впровадженню розроблених методів і алгоритмів. Підхід авторів базується на методі скінченних елементів. Це пов'язано з тим, що даний метод дозволяє знаходити навіть розривні (або недостатньо гладкі) розв'язки МГД-рівнянь, що відповідають ударним хвилям, причому закони збереження та умови типу Ранкіна-Гюгоніо [1, 4] при фронтах ударних хвиль за даного підходу будуть виконуватись автоматично. Це є простим наслідком скінченно-елементного підходу, в той час як у випадку різницевих схем ці властивості потрібно спеціально перевіряти. Використання методу скінченних елементів позбавляє необхідності введення штучних диссипативних величин, як це звичайно робиться в різницевих схемах газової динаміки [4].

Постановка задачі

Розглянемо нев'язку нескінченно провідну плазму. У випадку припущення адіабатичності процесів, що цілком виправдане для більшості реальних фізичних процесів, отримаємо таку кінцеву систему (в формі Ейлера), що містить лише густину ρ , тиск p , швидкість \vec{u} та магнітне поле \vec{B} :

$$\frac{\partial \rho}{\partial t} + \vec{u} \cdot \nabla \rho + \rho \nabla \cdot \vec{u} = 0, \quad (1)$$

$$\frac{\partial p}{\partial t} + \vec{u} \cdot \nabla p + \gamma p \nabla \cdot \vec{u} = 0, \quad (2)$$

$$\frac{\partial \vec{B}}{\partial t} = (\vec{B} \cdot \nabla) \vec{u} - (\vec{u} \cdot \nabla) \vec{B} - \vec{B} (\nabla \cdot \vec{u}), \quad (3)$$

$$\rho \frac{\partial \vec{u}}{\partial t} + \rho (\vec{u} \cdot \nabla) \vec{u} = -\nabla p + \frac{1}{\mu_0} (\nabla \times \vec{B}) \times \vec{B} + \rho \vec{g} \quad (4)$$

Задача полягає в розробці та практичній реалізації алгоритму чисельного інтегрування системи (1)-(4).

Розв'язання задачі

У підході авторів не використовується консервативна форма запису системи МГД-рівнянь, як у працях [1, 2, 3], де в якості змінних інтегрування береться густина, компоненти імпульсу та магнітне поле. У даному дослідженні змінними інтегрування вибрані вихідні величини (густина, тиск, компоненти швидкості та магнітного поля).

Є дві можливості вивчення збурень, що описуються системою (1)-(4):

1. Використати вихідні нелінійні рівняння (1)-(4).
2. Лінеаризувати рівняння (1)-(4) в околі рівновісного стану ($\vec{u} = 0$, $\partial/\partial t = 0$, $\rho_0 = \rho_0(x, y)$, $p_0 = p_0(x, y)$, $\vec{B}_0 = \vec{B}_0(x, y)$). Ввівши невеликі збурення $\vec{v}, \vec{b}, p', \rho'$, отримаємо шукані величини в такому вигляді:

$$\vec{u} = \vec{u}_0 + \vec{v} = \vec{v}, \vec{B} = \vec{B}_0 + \vec{b}, p = p_0 + p', \rho = \rho_0 + \rho'. \quad (5)$$

Підставивши (5) в систему (1)-(4) після деяких спрощень, отримаємо:

$$\frac{\partial \rho'}{\partial t} + \vec{v} \cdot \nabla \rho_0 + \rho_0 \nabla \cdot \vec{v} = 0, \quad (6)$$

$$\frac{\partial p'}{\partial t} + \vec{v} \cdot \nabla p_0 - \gamma p_0 \nabla \cdot \vec{v} = 0, \quad (7)$$

$$\frac{\partial \vec{b}}{\partial t} = (\vec{B}_0 \cdot \nabla) \vec{v} - (\vec{v} \cdot \nabla) \vec{B}_0 - \vec{B}_0 (\nabla \cdot \vec{v}) \quad (8)$$

$$\rho_0 \frac{\partial \vec{v}}{\partial t} = -\nabla \left(p' + \frac{(\vec{B}_0 \cdot \vec{b})}{\mu_0} \right) + \frac{1}{\mu_0} (\vec{B}_0 \cdot \nabla) \vec{b} + \frac{1}{\mu_0} (\vec{b} \cdot \nabla) \vec{B}_0 + \rho' \vec{g}. \quad (9)$$

Побудова алгоритму чисельного інтегрування

Будемо шукати наближений розв'язок (1)-(4) та (6)-(9) у вигляді:

$$\begin{aligned} \tilde{\rho}(t, x, y) &= \sum_i R_i(t) N_i(x, y) & \tilde{p}(t, x, y) &= \sum_i P_i(t) N_i(x, y) \\ \tilde{u}_x(t, x, y) &= \sum_i U_{xi}(t) N_i(x, y) & \tilde{u}_y(t, x, y) &= \sum_i U_{yi}(t) N_i(x, y) \\ \tilde{B}_x(t, x, y) &= \sum_i B_{xi}(t) N_i(x, y) & \tilde{B}_y(t, x, y) &= \sum_i B_{yi}(t) N_i(x, y) \end{aligned}$$

Тут кожна базисна функція $N_i(x, y)$ відмінна від нуля лише на елементах, до складу яких входить i -ий вузол, в цьому вузлі $N_i(x_i, y_i) = 1$. $N_i(x, y)$ - лінійна на елементі та має скінчений носій відносно всієї області визначення. Для визначення $R_i(t), P_i(t), U_{xi}(t), U_{yi}(t), B_{xi}(t), B_{yi}(t)$ для (1)-(4) отримана наступна система ($\rho \equiv \tilde{\rho}$, $p \equiv \tilde{p}$, $u_x \equiv \tilde{u}_x$, $u_y \equiv \tilde{u}_y$, $B_x \equiv \tilde{B}_x$, $B_y \equiv \tilde{B}_y$):

$$\begin{aligned} \sum_j D_{ji} \dot{R}_j + \sum_k \sum_j (T_{ijk}^x + T_{ikj}^x) R_j U_{xk} + \sum_k \sum_j (T_{ikj}^y + T_{ijk}^y) R_j U_{yk} &= 0 \\ \sum_j D_{ji} \dot{P}_j + \sum_k \sum_j (T_{ijk}^x + \gamma T_{ijk}^x) P_j U_{xk} + \sum_k \sum_j (T_{ikj}^y + \gamma T_{ijk}^y) P_j U_{yk} &= 0 \\ \sum_j D_{ji} \dot{B}_{xj} = \sum_k \sum_j T_{ijk}^y B_{yj} U_{xk} - \sum_k \sum_j T_{ijk}^y B_{xj} U_{yk} - \sum_k \sum_j T_{ikj}^x B_{xj} U_{xk} - \sum_k \sum_j T_{ikj}^y B_{xj} U_{yk} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
\sum_j D_{ji} \dot{B}_{yj} &= \sum_k \sum_j T_{ijk}^x B_{xj} U_{yk} - \sum_k \sum_j T_{ikj}^x B_{yj} U_{xk} - \sum_k \sum_j T_{ikj}^y B_{yj} U_{yk} - \sum_k \sum_j T_{ijk}^x B_{yj} U_{xk} \\
\sum_l \sum_j R_l \dot{U}_{xj} T_{lji} &+ \sum_j \sum_k \sum_l R_l U_{xj} U_{xk} Q_{iljk}^x + \sum_j \sum_k \sum_l R_l U_{yj} U_{xk} Q_{iljk}^y = \\
&= -\sum_l P_l D_{il}^x - \frac{1}{\mu_0} \sum_k \sum_j B_{yk} B_{yj} T_{ikj}^x + \frac{1}{\mu_0} \sum_k \sum_j B_{yk} B_{xj} T_{ikj}^y \\
\sum_l \sum_j R_l \dot{U}_{yj} T_{lij} &+ \sum_j \sum_k \sum_l R_l U_{xj} U_{yk} Q_{iljk}^x + \sum_j \sum_k \sum_l R_l U_{yj} U_{yk} Q_{iljk}^y = \\
&= -\sum_l P_l D_{il}^y + \frac{1}{\mu_0} \sum_k \sum_j B_{xk} B_{yj} T_{ikj}^x - \frac{1}{\mu_0} \sum_k \sum_j B_{xk} B_{xj} T_{ikj}^y + g \sum_l R_l D_{il}, \quad i = \overline{1, n}.
\end{aligned}$$

Для системи (6)-(9) ($\rho' \equiv \tilde{\rho}$, $p' \equiv \tilde{p}$, $v_x \equiv \tilde{u}_x$, $v_y \equiv \tilde{u}_y$, $b'_x \equiv \tilde{B}_x$, $b'_y \equiv \tilde{B}_y$):

$$\begin{aligned}
\sum_j D_{ji} \dot{R}_j - \sum_j T_{ji}^x(\rho_0) U_{xj} - \sum_j T_{ji}^y(\rho_0) U_{yj} &= 0 \\
\sum_j D_{ji} \dot{P}_j + \sum_j \left((\gamma - 1) T_{ij}^x(p_0) - T_{ji}^x(p_0) \right) U_{xj} + \sum_j \left((\gamma - 1) T_{ij}^y(p_0) - T_{ji}^y(p_0) \right) U_{yj} &= 0 \\
\sum_j D_{ji} \dot{B}_{xj} = \sum_j \left(T_{ij}^y(B_{oy}) + T_{ij}^x(B_{ox}) + T_{ji}^x(B_{ox}) \right) U_{xj} + \sum_j T_{ji}^y(B_{ox}) U_{yj} \\
\sum_j D_{ji} \dot{B}_{yj} = \sum_j T_{ji}^x(B_{oy}) U_{xj} + \sum_j \left(T_{ij}^x(B_{ox}) + T_{ij}^y(B_{oy}) + T_{ji}^y(B_{oy}) \right) U_{yj} \\
\sum_j \left(\int_S N_j N_i \rho_0 dS \right) \dot{U}_{xj} = -\sum_j T_{ij}^x(1) P_j + \frac{1}{\mu_0} \sum_j T_{ij}^y(B_{oy}) B_{xj} + \\
+ \frac{1}{\mu_0} \sum_j \left(T_{ji}^x(B_{oy}) - T_{ji}^y(B_{ox}) - T_{ij}^y(B_{ox}) \right) B_{yj} \\
\sum_j \left(\int_S N_j N_i \rho_0 dS \right) \dot{U}_{yj} = -\sum_j T_{ij}^y(1) P_j + \frac{1}{\mu_0} \sum_j T_{ij}^x(B_{ox}) B_{yj} + \\
+ \frac{1}{\mu_0} \sum_j \left(T_{ji}^y(B_{ox}) - T_{ji}^x(B_{oy}) - T_{ij}^x(B_{oy}) \right) B_{xj} - \sum_j \left(\int_S N_j N_i g dS \right) R_j \\
\text{Тут } D_{ji} = \int_S N_j N_i dS, \quad T_{ijk}^x = \int_S N_i N_j \frac{\partial(N_k)}{\partial x} dS, \quad T_{ijk}^y = \int_S N_i N_j \frac{\partial(N_k)}{\partial y} dS \\
Q_{iljk}^x = \int_S N_i N_l N_j \frac{\partial N_k}{\partial x} dS, \quad T_{ji}^x(f) = \int_S f \cdot N_j \frac{\partial(N_i)}{\partial x} dS, \quad T_{ji}^y(f) = \int_S f \cdot N_j \frac{\partial(N_i)}{\partial y} dS
\end{aligned}$$

Як приклад застосування отриманих результатів було розглянуто задачу про поширення вихрових збурень у стратифікованому газі (дана задача є окремим випадком вище розглянутої).

Висновки

Підхід авторів до інтегрування системи МГД-рівнянь базується на методі скінченних елементів. У роботі не використовується консервативна форма запису системи, як у працях [1, 2, 3, 4], а в якості змінних інтегрування вибрані вихідні величини (густина, тиск, компоненти швидкості та магнітного поля).

Застосування скінченно-елементної апроксимації дозволило перейти від системи МГД-рівнянь до системи звичайних диференціальних рівнянь, нелінійної в загальному випадку. Дослідження показали, що отримані системи звичайних диференціальних рівнянь часто бувають жорсткі та нестійкі, тому для їх розв'язання використовується метод Гіра та модифікації схем високого порядку [6].

На основі розроблених алгоритмів створено програму для чисельного інтегрування системи МГД-рівнянь. Як приклад застосування отриманих результатів виконано розрахунок задачі про поширення вихрових збурень у стратифікованому газі.

Надалі планується розробка чисельних алгоритмів інтегрування тривимірних МГД-рівнянь з рівняннями руху у формі Нав'є-Стокса.

Література

1. *T.I. Gombosi et al.*, Solution Adaptive MHD for Space Plasmas: Sun-to-Earth Simulations. // *Computing in Science and Engineering*, vol. 6 (2), 2004. – P. 14-35.
2. *I. Sokolov et al.*, “Artificial Wind—A New Framework to Construct Simple and Efficient Upwind Shock-Capturing Schemes,” *J. Computational Physics*, vol. 181, 2002. – P. 354–393.
3. *K.G. Powell et al.*, “A Solution-Adaptive Upwind Scheme for Ideal Magnetohydrodynamics.” *J. Computational Physics.*, vol. 154 (2), 1999. – P. 284–309.
4. *Р. Рухтмайер, К.Мортон*. Разностные методы решения краевых задач: Пер. с англ. – М.:Мир, 1972. – 418 с.
5. *P.L. Roe*, “Approximate Riemann Solvers, Parameter Vectors, and Difference Schemes,” *J. Computational Physics*, vol. 43, 1981. – P. 357–372.
6. *Холл Дж., Уатт Дж.* Современные численные методы решения обыкновенных дифференциальных уравнений: Пер. с англ. – М.: Мир, 1979. – 312 с.